

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Mallorca un trimestre
Proví cies un any
Estranyé un any
Número cerrant
Dirècti y Redacció: Bolseria 17, pral.
Puzon: Kieso d' Cest. 11
Se suscripcions se paguen per adelantat.

Palma de Mallorca de 22 Setembre 1922

Direcció: ES MASCLE ROS

Anunci a n'es "FOCH Y FUM,"

(Per setmanas y amb variació)

Plana entera, press o vers 100 pís.
Id. mitja 60
d. carta part 25
Versos de 1: retres «climà» 3.
id. 5 id. «quintilla» 1.
Amb pros. CINCH CTS per p. rauula.

SEGONA ÈPOCA) ANY V Setmanari humorístich, bilingüe y pregone de sa veritat Num. 195

Salvador Seguí (Noy del Sucre) EN PALMA

La noticia de que Salvador Seguí había de dar un mitin en el Teatro Balear, fué acogida con el entusiasmo que merecía el caso, y no nos extrañó el immense gentío que congregose el pasado domingo en el coliseo del Eisanche.

Podemos felicitarnos del éxito, y más que todo, porque tanto el mitin del domingo como la conferencia del lunes saliose de lo vulgar; allí, si bien la mayoría de asistentes eran obreros manuales, había una gran parte de intelectuales y aunque semi-distractados, muchos burgueses no pudieron resistir la tentación de oír al Noy del Sucre. Puede decirse pues, que tragaron la pildora todas las clases sociales y burocráticas de la Isla.

Y ello tiene una explicación. Para quien, como el que escribe, conocía y había oido a Salvador Seguí, no era ningún enigma su oratoria; pero para los que no conocen de Seguí más que lo pregonado por el yutgo y propagado por la prensa burocrática y amordazable, las palabras de Seguí habían de ser un discurso barométrico de sube y baja; arriba lo de abajo; abajo lo de arriba; muera esto! fuera aquello; encendamos hogueras con los registros de propiedad! sacrificadas! asaltos! piros! y en fin, un jipim! / jipim! / jipim!

¡Que necedad! ¡Que criterio más absurdo se tiene formado del sindicalismo verdadero!

Algunos fanáticos afirmaban lo mismo a la salida del mitin que de la conferencia, que Seguí no es hoy el mismo de ayer, que Seguí aspiraba a escalar una posición..... ¡Que barbaridad! Conforme en que Seguí no sea el ignorante de ayer pero que sea un aprovechado de las circunstancias, es inadmisible. ¿Acaso lo leído, lo experimentado, lo aprendido de ayer a hoy no ha de servirle para ilustrarse, para perfeccionarse? ¿Es que cuantos más grados de cultura poseamos más bárbaros hemos de hacernos? Es posible que, sin preparación pueda un hombre lo suficientemente ilustrado lanzar a un pueblo al sacrificio? Esto lo hará un ignorante, jamás un hombre ideológico y conocedor del escabroso terreno que pisa y como que Seguí está convencido (como lo estamos nosotros) que para

derrumbar un bloque es necesario contar con otro bloque mayor, es por lo que en el mitin abogó por la unión de las izquierdas para así poder dar la definitiva batalla a las putrefactas derechas.

Con sobradís claridad lo manifestó el Noy del Sucre: «Toda división es perjudicial a los destinos de la clase obrera. Y en Mallorca más que en otra parte, tenemos fraccionadas las sufridas masas, las que se han declarado guerra a muerte y por un «quifame alla estas pajas», se sacan los trapitos al sol. Esto no es idealismo, esto es... comadreismo.

Enhorabuena que se combata bajo todos los aspectos a un adversario, pero, despreciarse unos a otros los que al dia siguiente han de empuntar el azadón y regar con el sudor de su frente el fértil campo cuya cosecha ha de permitir al moderno feudal mantener el lujo, la ociosidad, el juego, la caza, las queridas, etc., etc., mientras que el productor del fruto no ha de conseguir si quiera roer un mal mendrugo, esto es escalofriante.

La Unión es la Fuerza, la división es la esterilidad.

Y pese a quien pese, la verdad no es más que una, digala quien la diga.

Otra cualidad premiante que posee Seguí, es, a más de la facilidad de palabra, el acertar a combatir lo podrido sin insultar a nadie, sin ofender la susceptibilidad personal de individuo alguno.

Hay un refrán que dice: «A nadie le amarga un dulce», pero esta vez, el sucre del Noy habrá amargado a no pocos de los ilusionistas avanzados, Césares de la intransigencia.

Mitines como el del domingo, conferencias como la del lunes, ésta es la propaganda, el aleccionamiento que necesita el dormido y engañado proletariado español.

Réciba el compañero Seguí juntamente con sus demás camaradas que le acompañan, nuestra más entusiasta felicitación y aprestos para el logro de sus ideales que son los del común.

JORGE MARTÍ ROSELLÓ

FOCH Y FUM, defensa y garantisca sa tranquilidad a n'es suscriptos.—Bolseria 17 pral.

¡VISCA SA LLIBERTAT!

Concurs de FOCH Y FUM número 2

Petició

D'sití famella que no pegui, ni tenga, ni es pési polvos. Som empleat de s'Ajuntament de Palma amb un sou de setze pessetes mensuals, un traje d'heraldo y unes sebates amb sivelles; en fin, de tots es tamborés de la Sala, som es mes guapo y mes condret.

Sa famella que desitji que li toqui es tambó, ma pot citá dia, punt y hora y si reuneix ses condicions que jo desitji, adelante con los tamborés (yuy di, con los faroles).

Un deixable d'en Marió

Oferiment

Som famelleta abrinada que desitji un passarell per poré fe niu amb ell, com màna Deu, ben casada, cualsevol mascle m'agrada sempre que puga gozar las delícias del hogar y hem casaré amb cualsevol mentres no sia un borsol incomplet com Putifar.

Virginia Casta y Pura

NOTA DE REDACCIÓ.—Es trebay firmat per Virgo Potens, no el publicarem ja que apesar de ésta molt ben escrit amb quant d'es vers, no heya dret a que un mascle solliciti un compagnero conyugal y molt menos cità com a domicili nocturno s'obre gros de baix d'es Miradó. Ja posarem per base que no sa poria abusá de sa llibertad. Oferiuys disimuladament y vos ho publicarem.

Es demés trebais enviatz aniran.

i encara nos raimos ia que con mi puntaria los jijols le van feriro dun mui asertado iro i com premio en aquel dia vaio venir mi timiento i em dise Cabo Faso o oeste es mas fuerto quén Pijo i mensiendo a sarquento. Que alegria remunadre ai verme nestos moments con los galones lluentos io ta curó por mampadre ca demanaré premiso para venir aser lleto i pasearme con mi Beto por Llorito. ¡Ai quén friso! Si mas de periculat adios hasta lotro dia tabrasa quien tapresia i que fastima la mar.

Pau Fasolo—(Sargento de Legionarios, decorado con la creu de Santo Miquillo i muchas cosas mas arsetra arsetra.)

Per sa copia: CAP VERJO

CONCURS de Fiestomes

Dilluns dia 19 a les 12 de s'anit, (com tien promes y anunciat) procedirem a sa triadella de cupons per premia sa millo poesia flas omadora donantnos es siguiente

Escrutini

Firmas

Cupons
Un membre de la Lliga del Bon Mot. 606
Pep Rasqueta. 605
Lucifer. 101
LL. B. 92
Es Feo. 69
K. RR. Q. 42
Siltech Acas Caialá. 41
A. M. B. 7
Un qui va de bromas. 1

Un Total. 15640

Com poré veure clà y llampant, «Un membre de la Lliga del Bon Mot», ha guanat ses 25 pessetes (cosa que celebram perque so mereix) el qual pot veni a recuirlés cuisevol dia a partir de hoy, desde les 9 d'es demà a les 5 d'es capvespre a la sa Direcció de FOCH Y FUM Bolseria 17 pral.—Palma. Tot li sia enhorabona.

ESCOLTAU! La setmana qui vé comprau es FOCH Y FUM que hey heurá gràs.

Carré Bolseria 10.
Eureká diu es l'eterno.
Allá heyá calsat PIQUERO
fort, bo y está be de preu.

CALZADOS EUREKA!
de Francisco Borràs i Labrés
BOLSERIA, 10 - PALMA
Esta caja es la que TIENE y
VENDE mas calzados por su
SERIEDAD

PRECIO FIJO

De Felanitx

(Sucés Cul.....minat)

En que siga un poch pasat lo que me propóss contá si dóna bon resultat ARUAM descubrirá d'es FOCH Y FUM se valdrá per un cuento que he indagat. Som un señó que ha vengut de ses terras estranxeras si m'agradan ses famellas es que hem donen molt de gust y amb un auto les m'hén duch amb algunas donas veyses. A fe una pasetjada s'altre dia vatj aná dius un auto vatj posá una famella amagada. Y una volta arribats varem fe una pescada milló dit una cassada per Can Clou es d'es jurat. No se si era a Can Clou o si era per sa Punta a un gaRigo que heyá muria afín un auto aturat. Si 10 no m'ha castigat mes detalls esplicaré es cuento no he acabat y si puch l'acabaré.

EL TITEP ARUAM

D'Artá

En Bielot Mirabé Inspectó-Jefe de sa nostre policia secreta nocturna, ha realisat aquesta setmana un altre importantíssim descubriment pues ha lograt coneixre en tota classe de detalls s'història y miracles d'en Rafel Parragó y una monja molt sandunguera, asunto que convé posá en coneixement d'es públich porque es clero y señós d'es poble se fassin carrech de qui es aquest granuca d'en Parragó y coneguin bé tal estrumbol.

També en Bielot Mirabé está en posesió de tots els secrets de sa funesta vida de s'explotadó mestre Miquel apoderat parragonal, y creismé que dins sa negre vida d'aquest tigre en forma humana, hey figuren fets bochornosos que fan posá pell de gallina. Uns fan referencia a dinés y altres tal vegada son mes graves, pues hasta s'ha sabut que es cap-pelo de mestre Miquel tengué sa poque vergofia de comportá a un parent seu molt acostat, que pasás els últims anys de sa seu dolorosa existència agafant illosques de chigarro per dins es cafès, lo cual demostre d'una manera clara es dañinos sentiments de s'animal raro de que parlám. Y tots es fets asquerosos realisats per aquests dos perduts, no son notats per don Pedro, ni per don Rafel, ni per ningú de sa comparsa católica farsante que a totes hores va a ses iglesias a pegarsé puñades p'es pits, per després si ve a n'es cas posaré a negá tractos y fé ses maes pasades que se presentin, sense es

mes petit escrupol ni es mes petit remordiment. Y dins Artá ja se sab; tots els qui com noltros hem pagat religiosament per tot arreu es nostros contes, que no hem estefat res a ningú etc.... etc.... som criticats y señalats com a banderas y homos inmorals; mentres els estafas, els corromputs, els pillins, ses vertaderas ànimes negres y malignas, gosen de bona reputació y tot axó es porque son maestros en so fé sa care de jesuita y van a misa, a ses prosesóns y a sentí sa paraula de Déu. Per Artá mallorquins ses coses se fan així y viva la Pepal que tots anirém al cel si mos hi volen.

També hem de consigná que reberem un escrit referent a un ball que feran s'altre diumenge a s'arraval de Ses Terres y acabat es ball segóns diu s'escriu, ses famellas sa duyen a be coll y despues de saltá una pared s'alsaven ses faidetas per mirar-se es calsóns y es fandango. Un mascle y una famella hasta feren certes inmoralidats, però jo que som un defensó de s'amor libre no vuy di res d'aquest negoci y que carapel! famellas devertiuvos y si teniu res de nou veniu a mí que tench una agència de matrimonis y sempre vos trobaré un beneitot que creurá que sa dona pot tenir un infant sense intervenció de s'hom y tot quedará arreglat. Axó que vos dich famelletes es ben vé; antigament ja s'arreglaven així aquestes coses o a lo menos es capellans així mos ho predican y es qui no heu creu que heu demani a Sant Jusep.

Y per acabá vos diré que en Toni Turió segóns diuen ses males llengos vol fe practicá una delicada operació a n'es seu cavall, en s'objecta de llevári dos braveros que ja te de neixement s'animalet. Aquest pobre cavall quant veu sa dona d'en Toni se posa furiós, vol mosegá, tira còses, alse es cul y hasta sa diu que fà esplosions culogràficas y com es natural no heyá medi d'engancharló. En Toni ha pres medidas severas y s'animalet heurá de sufri resignat ses inclemències que li ferán. Es Boquet y tres bregataires com ell agontaran ses cames a n'es cavall y com que axó es una operació d'extracció d'òrgans durant s'espectacle un companero nostro que casi no té nás tocará ets orgues a tente bonete.

Y fins la setmana qui vé que crech que será en castellà, porque hem de parlá d'asuntos serios y formals que es cosa tant propia de personas com noltros.

VEN Y VEN

CARTA DE LLUCHMAJÓ

Contestant a s'article publicat a n'aquest setmanari, la setmana pasada, y firmat, «Un espectadó».

Muy señor mio: Leido su artículo publicado en el número 194, de este setmanario, solo le diré; que únicamente son los cobardes, los que hieren a traición, no quiero decir con esto, que V. lo sea, pero si lo diré, si la semana

próxima y en este mismo setmanario, no se quita el antifaz.

Los hombres, que lo son, luchan cara a cara, y así lo podremos hacer, una vez que yo sepa quien es V., (no sé si merece tal tratamiento).

Conque.... ya lo sabe, señor espectador quítense la careta, publique su nombre, o diríjase V. en persona, a mí, y hablaremos de si está V. o no en la razón, con su artículo publicado.

Acuérdate del refrán mallorquín.

Qui conversa a derrera.....

Parla en so c.....

De V. attmo. s. s. q. s. m. e.

Miguel Caldés

Mediodía n.º 11.—Lluchmayor.

y s'Alcalde promet enterarsen y complourerlo.

Entra el señó Truyol, y el señó Rayó continua fent noves observacions, les quals també promet averiguá unas y dispondrà en su dia altres.

No hay más asuntos y acabém.

BARBÓ

NOTA.—Sa despres de lo subseit, que los vafincis de que algo anormal devia subseir no han tengut confirmació y una vegada mes demostrat que o sa comisió d'obras no compleix el seu cometido, o s'asunto sotornani Carré Comers rodead sa troba de pastetas.

Lo que fuere sonarà Ciutadans Inquerors però no dubteu que aniré matxacant setmannalment, mentres tant continuin dins es militancia.

ALTRE NOTA.—De sobre mesa m'enter que s'asunto de referensi segueix el seu curs y per tant consolauvós convesins; si sa comisió no ha dictaminat encara es degut a los molts asuntos que te pendents de resolució. si be vuy adelantarvós una notici sensacional,

SA MESTRESA ESPERANSA pregona que el seu sotornani està construit en deguda forma y dins terreno de la seva propiedat.

¿Que ensumas PIÑOL? Sa mestresa comanda devall sa via pública. Ja en parlarém.

BARBÓ

Poesia variada Santañinera

*Nada es verdad ni es mentira,
lo decía Campoamor,
todo es según el color
del cristal con que se mira.*

Es cristals d'es lentes d'el señó Ca
vouen es casados y cudas tercias com a
totes de moli, y es casados y cudas
jenetas son microscòpicas.

*Frustrado, no te barnices
digués a n'en Pau el viejo
que a ti te gusta el conejo
y te agradan las perdices.*

*Y al Besugo le dirás
cuando te da los consejos,
que comes muchos conejos
cuant a sa Coloni vás.*

Sa Coloni està vehinat de sa Vall.
Aqui es qui saben
cobren molts de duros
y es qui en cobran pochs
casi tots son burros.

Refrán chino: *Dime lo que ganas y te
diré lo que sabes.*

Adios Fronis, adios Faroles
adios por el FOCH Y FUM
mos hem quedat sense llum
y tenemos dos motores.

Fronis es tení devans, y Faroles té
de farolero. Tenim dos motors total 160
ases o cavalls, que multiplicats per ses
terces de carn, que sense pagá, se n'ha
duites de sa taula d'en Moscavala sa
Mandurri d'en Pau, donan amb total
160.000 y sinó que heu diga en Llopis.

Y a n'en Ferreduras
donali cul-tura
y en molta finura
et fará cul-turas.

Y goniará Cabrera.

Estrevillo baile,
baile estrevilló,
ni ha que l'apagan
per encenderló.

Baile Pau Porcella
baile patíó
tu que l'apagaras
per encenderló.

Varen apagá es llums d'es carrees,
per encenderlós en so seu motor que
tenen dedins. En Pau balle per s'espés.
En torná votá ballaré es Kakeval.

(Continuará)

D'Inca

Sesió Municipal 13—9—22

Reunits los de sempre Alcalde, 6 Señós Concejals y de públich poca varietat.

Trámites de rúbrica y es salon se va
animant, entra es Concejal don Pedro
Ferrer es qui no apareixia desde temps
lejanos; tal aparició mos fa s'afecta
y suposició que algo anormal e intere-
sent deu succehi.

S'Alcalde manifesta que amb ocasió
de s'alarma motivada per cas de incendi
a nostre teatro y en so fi de fer cum-
plí los requisits legals a s'Empresa, va
dispondrà y mandá un rahanat ofici en
tal sentid.

El señó Rayó fa varias observacions

¿Qui diu lo contrari?

Cuant hajeu de batíá,
cuant hey haje reuníó,
y amb cualesvol ocasió
que hajeu de fe refreshá,
creismé, lo milló que heyá
dins Inca y per tot lo mon
és es célebre PLATÓN
que en Pedlo d'Inca fabrica.
Es PLATÓN ningú el critica,
es alabat con razón.

Es cert

—Ten per cosa ben segura
que avui sa FONDA que arrolla
servint bé, es sa de SÓLTER
tant tocant a baratura
com amb fé bona mesura.
—Tens molta de raho Gori,
mes que fonda, alló es la Glori.
—Ven barato y dobbés guafia.
A n'es carré Casa España
esquina carré Vallori.

Anís Túnel

Si cuant a n'es café entrá
voléu beure cosa bona
y que amb so gran gust consona,
ANÍS TÚNEL demanáu
pues vos jur que si el prováu,
sols ANÍS TÚNEL beureu
a tot' hora que vulguéu
beura una copa exquisita.
En TONI NADAL invita
gratis, es qui amb mi no creu.

A Bons Ayres

—Viva Deu quina panxada
de caragols he pegat!
—D'es pebre t'heurá costat.
—Ca homo! Una pixerada.
—Tens sa llençó enverinada.
—Però en que sia manebre
tench sa butxaca de pobre
y es paladá de señó.
—Jo no sé com pots feró.
—Perque en JUAN barato hen cobra

i Arriba!

Ja ha arribat sa temporada
de comprarmós es calsat.
¿El desitjau reforsat,
de lujo y de durada,
feina forta acreditada,
de moda, molt elegant?
Pues acudiu al instant
tots, tant masclles com famellas
cap a sa TENDA ESTARELLAS
que ja vos està esperant.

«Le Printemps»

Ja ha rebut ses novedads
tant d'hivern com Primavera.
Tot son telas de primera
y de bones qualitats
amb dibuixos variats.
Allá de tot trobarán
y a mes no se queixerán
d'es preus. En TONI MARÍA
PUSTER, amb economia
dins Mallorca es lo mes gran.

Cargols

Colón 27

San Nicolás 3 v 5

De Barcelona

A un Cirujano Callista

¿Que eus eu cregut, señor Turon prenda tan facilment el pel an els mallorquins? Si; doncs anau molt equiuat y la prova la teniu que el qui axós escriu no sa daixat que vos le-i-prengueseu. Els mallorquins podrém eser tot lo que vos vulgueu, però may, per dugues pessetas ferem un paper ridicul y desverguñit com vos l'heu fet per no pagar la suscripció d'aquest setmanari.

¿Que aquest no us agrada? Conformes. Averu dit y en paus: parlán els homes s'enten.

Pero que cada vegada en cantesiu, hipòcritament, la llatanía de que no havia rebut cap exemplar, amb dos mesus y mitj de suscripció, axós, no. Amb llatanias, al Rector de Betlém. Perque, adamés, al dirme no havieu rebut el periòdic, us pusaveu tan vermell?

Clar, clar, sa de enreuná amb le cara alta y no el cap baix! Amb el cas present heu sigut un hipòcrita; sou inmerxador de la consideració de las persones decentes, y, per acabar: a Mallorca, a l'home que procedeix com vos eu procedit, li diem un poca vergonia; a Barcelona potsé no li diguin tant: pudé dumés li diguin un sinverguenza, hoi?

Pasú bé, y entretenguis en extirpar calls y no en enredar mallorquins que aquets saben be ballar sols, tant o mes que no pás els catalans com vos: a Deu siau.

JAUME CALDÉS GARCIAS

MORABITO

Telegramas urgents

Barcelona, 16

Carré Balmes, dues criades demunt balcó; un homo ma drete butxaca molt bulto, fa pasos; setmana entrant details.

Un altre: «Por la Autoridad competente ha sido multada con cien pesetas una pareja perruna por cometer actos inmorales en la vía pùbl'ca».

Morabito

Estellicons

DE LLUCHMAJÓ

Per divenres dia 29 d'aquest mes, te anunciat es seu benefici a n'es «París Alegre», es nostre amich, colloboradó y semi-parent don Jaume Martí (a) Carranque, per lo qual es d'espera que heu heurá un lleno rebosante.

Estam convidats a dita funció y si no plou, probablement heu assistiré ja que nostros son es triunfos d'es nostros.

Per falta d'espai no insertárem es programa, però axó vos serà fàcil conseguirlo a n'es que tengueru sa sort de neixa a n'es poble mes despert de Mallorca (Lluchmajó) encara que

es polítichs sonàmbuls y visionaris creguin lo contrari mirant bisco per la dreta. Si no plou mos hi veurérem.

De Capdepera (Gloses)

Fa uns cuants dies que un corn sóna y d'él n'estam enterats que en Pep y sa seva dóna ja tornen está plegats.

Després de varias setmanas d'està axí com es fasols han acabades ses ganes de no jeure més totsols. Quant sa dóna s'hi entregá per ell va esser un feliz dia y quatre hores va ballá mestre Pep de s'alegria y segons diuen y he dit, de jelosa que la te, tot un dia y una nit dins un cossí la tengué, mogueren gran algarada a devant es Refidero, sortí ell y los va da rom d'aquell que fa alsà s'uy y ningú deya no hen vuy, tothom el volgué tastá, esmitj de tots sa posá y allá volgué fe un sermó, sa botella amb una mà y amb s'altre un plat amb trempó y diu parlant fort y clà: —Perque vuy que m'entenguéu, devant tots fatj una creu que no ma torn barayá, aufegat per ses enjines voldría essé are mateix si aquí tornén di may mes sa casa de ses reñines.

(Continuará)

De Pollensa

Es nostro Corresponsal, com a Empresari que es d'es Cine Novedads, mos convida a s'inauguració de temporada per dia 30 d'aquest mes, com també mos recomana convidá a n'es ball de sequé per fe cine «al aire libre».

NOTA: La setmana qui vé vendrà es ball de sequé a la Peretjal.

SA FESTA DE SA VILETA (Retrassat)

Celebrarem sa gran festa ahont, sa illuhiren tots es sobreposats y sobreposades de cama alta a n'els cuales en Poma es señoret los retretá y pereixien «Los gatos sobre la parra», Tancredo aixencat demunt es bou y en Ronjet vestit de Conta que pereixia «El Gobernador» y a passetja es sentenciat a mort (es bou) s'ha dit y luego a dins Son Seba, después de cantarli es responso, tedeum y funeral s'hen pujá a n'el Cel, sa carn quedá a la Terra y en menjá tothom... que la pagá a bon preu.

Molt de ball, moltes bengales, molta música, «La Madelón» y un triunfo de «La Aldeana».

Cuant ballaya es foquifumero no li ensenqueren bengala y feren bé, ja basta es focí y fum que fá ell.

També a n'es ball, verem Son Alegra a una famella que duya unes trobigeres iguals de ses que rifaven.

Aná es ball de lo mes bé
sense cap nota funesta
y la setmana qui vé
vos reseñaré sa festa.

Es Corresponsal

TRIO BONNÍN

Per disapeu veim anunciat que trebayará a n'es Teatro Balear es populá Pep y la Resta juntament amb la Conchita y la Lili.

Dat a que es un número de gran conjunt y d'èxit garantisat, es d'espera lleno tras lleno.

Prometém que heu anirémen
y ja vos na parlarémen.

DE SON SERVERA (Reirasat)

Cuatre paraules y ben dites.

Estich cansat que mos corquin ses oreyes xerrant p'és poble d'un concejal y una famella.

Aquesta famella no es que sia la mar de guapa ni famella per un concejal porque ses sevas cames semblen ses camellas d'un jou, es seu *cuerpo* una carabassa esforçada, es seus uis y sa cara a una vaca y suplicam a n'aquest concejal que no s'encalesta tant amb aquesta famella porque segons diuen p'és poble, era un abús porque ell encara volia fó lo que fan es fadrins de vegades que quant veuen ses veysas descuidades volen tocá es contrabàndol que duen elles devall es mantó y com que ell l'hey volia tocá a ella, ella l'hey volia tocá a ell y per lo tant si es concejals fan axó, es dia que trobin un fadrí fent feina secreta amb una famella de pel ros, no heyá dret a molestarlo.

Si no s'enmenda, li publicarem sa seva fotografia y sa de sa seva Dulcinea.

Un concejal y un bou
sa provaren a junta
pero es bou li va guañá
perque li va estrené un ou.

Si no sa ve ja s'encuentre per devés es Pont d'en Calet.

Un Torero

Benefici a n'es Teatro Victoria

Disapte dia 23 celebren una extraordinaria funció a benefici de sa viuda d'aquell pobre homo que assasinaren a n'es Pasej de Sagrera fa unes tres setmanes.

Entre es números d'es programa (que son escubits) heu figura una poesia d'Es Masclé Ros titulada «El Destino».

Es d'espera que dat a s'humanitari acte, es Teatro Victoria s'omplirà. Així heu desitjám.

Ferémen reseña de dita funció.

De Santa Eulenia

Tenim per aquí un «ente» estern, conegut a Sant Llorens com a escandalós y titina, (que es per lo que el coneixem n'altros) y apesa d'esse misatje vol comandá mes que es señors y per axó a Establiments li envieren un tinté per correu aereo y li deixaren es nás just una figa de moro madura.

Aquest fulano es Mestre Cusero que te mes cariño a ses cuses que a sa seva obligació.

Dat a n'es seu mal e incorrecta procedi, l'han hagut d'enjegá de per tot y a Santa Eulenia no serém tant bambols que l'hey deixém mori si mos ha de fó esperá molt.

Perque vos fasséu càrrec de lo simpàtic que mos és Mestre Cusero y familia bástará recordá que es poble ja l'ha obsequiat varias vegades amb pedrades y enremades d'allà qui put, li han fet cansóns, iy lo que li ferán!

Creismé a mi Mestre Cusero
si no buidau aviat,
es poble ja está indignat
y vos tocá... es pàndero,
vaje, partiú envelat.

Un visionari

DE CAMPOS

Dijous passat tenguerem carreres originals entre es cavall d'en Saleta y es mul d'en Jardins guañant es mul.

Apesá de que fos en Saleta que desafíá, va fei ets ous enterra y are s'está organiant un banquete de triunfo a n'el cual vólen convidá es derrotat Saleta.

Però si dinen plegats
tornarán posá messions
y ferán barbáridats
perque es mul te mes... jinjols.

Tomeu Lladonet

NOTA: La setmana qui vé parlarémen de sa font pudenta d'es Pon Nou.

Peña—Trajes—Peña

José Pata—Trajes
Es qui vaje despuyat
aquest any es perque vol.
Comprant un traje totsol
a preu casi regalat
a n'en PEÑA, es veritat
de que si no du la mala
dos o tres vos na regala.
En PEÑA fa be a tothom
PEÑA, PEÑA, aquest nom
amb trajes ningú l'iguala.

Cuberts a 1'25 pts.

P. Juanot Colom 37
Y no admeten discusions
segons diu sa gent jorense.
A sa FONDA SOLERENSE
vos donen per 5 VELLONS,
bones, variadas raccions
cosa extraña avuy en dia.
Menjau amb economia
y assacauvós de menjá.
Però conste, en GUIEM OERDA
serveix bé però no fia.

¡Oh Didón!

Ramon Vich
Es DIDÓN ja es lo milló
que a n'el mon s'ha fabricat
y está ja tant propagat
que d'es pobre a n'es señó
cuant vulguéu convidarlo
un DIDÓN li oferí
tant si es s'hiven com s'estiu
y teniu per ben segú
que no el refúia ningú,
quedau bé y vos distinju.

Visitau en Gay

Ningú com en TOMEU GAY
per feina garantisada.
Pintant fa tant bon, trebay
que no vos queixareu may.
Fa sa feina ben deixada.

Toni Llabrés

CIRUJÍA

Avenida Alejandro Rosselló, 17-2.º-a

Elixir Blank

Tónico Reconstituyente Energético
Aplicación infalible en todas las convalecencias, debilidad Mental y orgánica neurastenia, Histerismo, Anemia y Remineralización vital.

FOLLETÍ DE «FOCH Y FUM» NÚM. 2

PRIMERA PART

ACTE PRIMÉ

S'Hostal de Can Gasparó

PERSONAL

Vergüeta	Xim.
Maga-Cantóns.	Llantia.
Comandant.	Vallana.
Alcalde.	Bonaventura.
Gaspajó.	Biel.
Municipals, desfrescats, curiosos, Sereno 1 ^a y 2 ^a .	

ORDE DE L'ESCENA

Interior de s'hostal de Can Gasparó, porta a n'el foro que dona a n'es carré, taules, cadires pitxés y demés utensilis de taverna. A l'esquerra porta de sa cuina y porta a la dreta que dona es- cens a n'els cuartos dormitoris. Son las set y quart de s'horabaixa d'un dia d'es més de Febrer.

•TENORIO MALLORQUÍ O HAZAÑES D'EN VERGUETA Y EN MAGA-CANTÓNS. ORIGINAL DE "ES MASCLE ROS".

ESCENA I

VERGUETA duguet sa cara tapada amb un antifaz está assegut que escriu a una taula de l'esquerra. XIM y GASPARÓ a s'altre costat, esperant y xerrant. Al aixecar-se el teló se veu passá per fora de la porta d'el foro, una cuadrilla d'estudiants que tocan un vals mentre els atlots cridan, y ses màscares donan brumes. Tothom mou escàndol per defora.

Verg. — ¡Cuant cridan es mallorquins! (Enfadat.)

Jo los jur p'és meu bon viure, que en havé acabat d'escriure los duch a n'és Caputxins.

Gasp. — ¡Bon Carnaval! (a Xim)
Xim. (a Gasparó) — Bon Febré per poré omplí es calaix.

Gasp. — Vuy dia es caudal va baix. no es gastá cap dobbé. Aquí no heu ye cap seño. Sols ma visita algún pobre

que uys actuhs, paupaut heu (troba).

Xim. — ja que aqui es dorm a velló!

Gasp. — Pero avuy....

Gasp. — Calaix ferém.

Xim. — Conversa un poch mes petit.

y axí no el molestarem. (señalant en Verg.)

Gasp. — ¿Vols di que ets es seu criat?

Xim. — Ja fá un any.

Gasp. — — Y com te vá?

Xim. — Milló ja no hem pot aná

pues mentí p'á que no es suat.

Llibertad mes que un auzell,

bones famelles, bon vi.....

Gasp. — Un bon empleo per mí.

Xim. — Tot demunt s'esquena d'ell (señalant en Verg.)

Gasp. — Es rich. ¿Eh?

Xim. — — Com en Rotxil.

Gasp. — — ¡ franch?

Xim. — — Molt mes que un francés.

Gasp. — — Noble? — Totsol val per mil.

Xim. — — Valent? — Con un gall inglés.

Gasp. — — Mallorquí? — Axó no heu sé.

Xim. — — Ha vengut? — No heu sé tampoch.

Gasp. — — Fa una carta. — Escriu molt bé.

Gasp. — — I a qui dimonis escriu que no está cansat encara? — Jo crech que escriu a s'hompare

Gasp. — — Bon fiy; ¿com axí no riu? — No perd may es temps en balde.

Xim. — — Calia! (Verg. fa un moviment)

Verg. — (Li dona sa carta) — Aquesta carta la durás a ca s'Alcalde y amb ses mans de na Tonina sa criada, ha de pará.

Xim. — — ¿Resposta n'he d'esperá?</

Restauració Tarragona

Una veritat

Cuant aneu a S'Arenal visitau es Restaurant Términus abont menjant como persona real, tota s'escala social ja may d'en Berga s'en queixa, pues qui menjà allà hey eugeixà y es qui una vegada hey vā be vos puch assegurá francament, que no s'en deixa.

Sí, chico cará

—Tothom parla de casá. —Saps si jo no fos p'es mobles que costen cás a n'es pobles. —Si t'en vas a S'HORT D'ES CÀ en BASSA los ta farà cobranté una tonteria però conste, que no fia emperò heu fa baratissim y de material bonissim com ningú los ta faria.

Si señor

Per Plassa revoltaréu y fruta com d'en ORESP!, amb franquesa vos puch di de que no la trobareu, mes cara la pagaréu, serà estantissima, podrida y amb sa bossa ben pausida quedaréu a n'es final. Sa fruta mes colosal es d'en BRUNO! Preferida!

Au si hey anám

No heyá com sa Primavera per beure un glop de vinetxo y menjá bon escabetxo o caragols de primera y avuy sa casa que impere tant per sa comodidad com p'es seu preu rebaixat per fadrins com matrimonis, creis que es a CAN PERANTONI es lloch mes acreditat.

Creismé

Amb Ajencias, lo milló creismé que es LA UNIVERSAL EMBALADORA. Formal que vos serveix superio. Si heu mestre res, confiauho a n'en GÁNDARA y veuréu com prest clients d'ell vos feréu ja que es d'es mes desxonjots y a mes d'está ben servits pessetes ahorrareu.

Muy bien

—Quin PALÓ li lie de di? —Com axí mo demanau? Jo sempre el bec d'en GÁRAU, que es es PALÓ mes segú, milló y més oportú, y no es que tenga manías ni vulga fe econòmies pero segóns lo que un beu com bastant be comprendréu s'evitá ses malalties.

Axí es

—Es sa FONDA DEL PERÚ per jo sa mes preferida. —Trob que es sa mes ben servida. —Tu heu trobés? Jo estich segú pues no s'en queixa ningú, te diligents camàres, superiorisims cuinés, menys mes be que un seño y sa qualidat milló es que et costa pochs dobbés.

Ja es de raho

—Com en Rigo ningú fa amb licor cosa mes fina. —En RIGO DE SON SARDINA ben acreditau ja está. —Y ningú l'igualará per molt que sa desxondesca y tot taverné s'engresca procurant ferli pedidos ja que es seus suchis son vendidos tan si fa caló com fresca.

A Can Endolz

A CAN ENDOLZ trobarán amb so ram de merceria gran surtit y economía. Ses famelletes que hey van conten alabansa gran y amb cuant a calses, han dit que donen mol bon profit. Articles d'homo y per dona tots son de primera bona y allà no es ven res podrí.

Cremayots d'Ivissa

La setmana passada deyem com a final de sa nostra queixa sobre ses suspensions d'es viatge a Barcelona p'es vapor Isleño, que no haviafet s'obligat reglamentari, y una vegada mes havia deixat d'anar en aquell port.

Aquesta setmana hem de di lo mateix: Es viatje a Barcelona no s'ha fet, s'ha tornat a suspendre.

Però es veu que ses tretes d'en Amengual y Meridiàno—digne sustitut d'en Company—li han fet gola a s'ex-pratò de barca anglesa que mos mana ei Frau, y yet aquí uquest valentiel ha estat també quatre dias sense anà a Formentera apesar de que es temps li permetia digui lo que vulgui es Comandant (que no ha dit res,) es muniatu (que ha set es que ha xerrat més) o es consignatari (qu'es qui fá, mama y calla.)

Creim qu'es hora de qu'es prengui una actitud enèrgica contra un *desafuero* que seria ya una burla si no fos una perfecta estafa.

Dins pochs días sortirà altre volta es *Diario de Ibiza*. —Ya era hora!

Y mos alegram porque ya n'estam mes que prens de lleji autobombus, pelotilles y sa prosa tan ase com servil que mos serveixen es periodistes *noveles*.

Heyá pochs días, s'òrganó defensó d'ets interesus d'en Ab-el-hito pareix que se les dona per alaba es nostre diputat.

Si don Lluís Tur no fos un candido de tan bo que es, voria que s'intenció d'es Camaleonis no es altre que tabacà en Romà fenòs se-parà, y conseguit axó, tabacarò a ell.

D. Lluís, alerta: Mirí que s'intenció d'ells es dolenta,

Miri que aquesta jent son negociants antes que politichs y es *matutes* son antes que res.

Miri que a vosté li han negat tota sa seu labor: carreteras, banda, zona, Telégrafo de Formentera, camins vesinals etc. etc.

Miri que es *programa* d'es renegats es anà a Romà totduna per eliminarlo a vosté després.

Heu tengui en confia don Lluís: amb aquesta jent, ni a la Glòria.

PEP DE SA TORRE

DE S'ARRAVAL

A n'es carré de Monterrey, apesar de que per llei natural tot hauria d'anà com una seda es allò de que tot camina fet un bordell y a sò de bombo y platillos.

Escandols diaris, separacions diaris, castañes diaris, maridos burlados diaris, contrabandos diaris y es diaris no s'en ocupen si quiera.

Jo trob de que es ben hora, que es simpàtic y just tinent alcalde que tenen valiat, los cridi a s'orde a n'es mes pinxo y li digui semi-parodian es Tenorio allò de:

Cuel gritan estos malditos para mal rayo me aparte que si no cesan los gritos con la música a otra parte no mando a estos cabritos.

Un havanero Catalinero

Gloses p'es Pont d'Inca (Retrassat)

Sa madona de s'hostal una dona ben tayada y n'es casi de gruxada com don Juan Escorial. Aquesta hostalera te per visi essé enteresada sobre tot per sobresada y pamboli sense sal. Noltros pobres enjilés que erem expedicionaris que hen passarem de calvaris es quatre días primés. Quant noltros erem allà disposts per anà a Melilla tots duyem sa pesetilla y la volien gastà. Sa madona de s'hostal que ja estava preparada mos pégà sa grau sabrada y creismós que mor se mal. Comensà a fe es comentari que tot havia augmentat y es porci el vien pujat a un preu extraordinari.—Y qui pagà aquest augment d'es preus extraordinaris? Fórem noltros es soldats que allà estavem hospedats, noltros expedicionaris. Sa sobresada a preu d'ó y es pamboli a preu de plata y amb vista de tot axó que heu feya amb molt mala pata li diré amb veritat are que ja n'hem partit que les fasi bon profit tot quant mes hajen... y lo que aquí queda escrit son ses penas d'un soldat.

N'Encanto y Na Palomilla

De Marratxí

P'es carré d'Oleza tenim una verderela, que quant no està enganxada amb un hey está amb dos y de Portol, pero es seu favorito, es un que dòmés hey va sa temporada d'en greixà porcs y l'any passat d'ordi, sivada y maíz, qui s'en dugué, n'engreixà un que li valgué docentes pessetes, no s'hi tornà arrabbià, però ara que ve sa temporada, mi hombre se urrim y amb cuant a n'es músich de Portol, no deim res.

Pues ja sap tota la jent que no pecant d'ignoranci es bergant, de sa gananci s'ha comprat un instrument.

Un qui heu ve

DE BUJE (Retrassat) —Que es de vé que sa... melsa d'es senyó no put!

Es fij d'es Batle que va mes sech que un os y que apesar de no teni per pendre café fa mes feina que un mul y dematinada ja es pôsa a toca un corn per te aixecá es que dormen tranquil. Si heu fes un altre, ses multes ploufien però es el hijo del Alcalde y encara mes lamentable es aquell barrut que també bufa es corn a la una de s'anit per despertá sa seua pomera y probar la prohibida

Ja han pres es poble p'en Búme y axí com sa cosa puja estam veient que dins Buje qui ha de da llum dóna ium.

Es mes tonto d'es poble

De ses Salinas de Santanyí Mos arriben noticis d'alguns que desde Santanyí a Ses Salinas van culetant per dius ses fincas particulars, diguent que per dins aquestas fincas aficaran es postes per sa conducció de electricitat a Ses Salinas, pues pa-reix que are mos volen enlluernà després d'havermos tenguts tants d'anys a les foscas.

Advertim a n'es propietaris d'aqueixes fincas, que es que axó fan, no tenen dret a trair pitjá terra de ningú sense se voluntad d'es propietari, y que no se tracta únicament de fer un clot y aficar un palo, perque s'instalació d'un cable com es de què se tracta, recorreix un camí per hon han de poré passá tot l'any els encarregats de sa conservació y custodia de sa línia; de modo que lo que s'occupa no es es redol d'es postes, sinó un camí de dalt a baix, en s'estiu y s'hivern, tant si està sembrat com si no hi està, o milló dit, es propietari queda privat de edificá dins sa seva finca cosa alguna que estorbi sa servidumbre de sa línia.

Deim axó porque no heu haje ningú tan incauto que se deixi xupà sa sach per una jeneta.

DE SOLLE (Molt retrassat)

(Aquest *estel·lício* havia quedat a n'es cul d'es covo y fins avuy no l'hem trobat.)

Varem varias gacilletas publicadas a demunt aquest periodich y un altre de Palma, firmades unes per Un qui es guanya sa vida amb pel y les altres per Sidi Ben Pérez, y com que mos interessà, hem pogut averiguá després de molt de corre, que s'únic que pot dà informes sobre aquest assunto, es un cert Secretari qui asseguram que no es de cap Sociedad.

Si el desitjau veure el veureu passá molts de pichs per sa plassa, y per molts d'altres carrés, per exemple, es carré d'en Pastó.

Tant mos es si mos dau las gracies com no, mèntris tant creim havé cumplid amb so nostre devé descifrant un jerolitic.

Dos vehinats d'es carré d'en Pastó

Sa rifa d'una Mare de Déu.

Es un cas molt sentimental y digna de conta perque cuant pers que han rifat mumare... Ja sabéu que es capellans mos diuen que es sa mare de tot el Món y no tantsols l'han rifada sino que donaven 25 duros si la volien deixà p'es ser conta. Tanta sort que l'amó'n Mateu de sa Font comprehengu que estava letj vendre sa mare y los contestà:

—Arruix, jo no vuy cap duro perque la vuy conservat.

Y es vé, aquells cares de sorra la tornarien mía.

DE SA TRAVESSA (PALMA)

Mes llarg que un deute, mos envien un article dedicat a una atleta que donà carabassa a un jove de prendas perque no li endiumenava s'entredadera de las Delicias y no hauria estat lo mateix si en Juan haguera entrat a la bayoneta.

També recomanen que ses seues amigas li recomanin que deixi es serós que actualment la *camela*.

A n'es final heuá aquesta quintilla:

—Pitjó que pagarli amb gañes ha enjegat s'enamorat y sa fia s'ha prendat d'un altre que du paganes.

Vitus y Ungle

D'ES COLL D'EN REBASSA Per aquí tenim un tio que es mes caient que un caliu dispost a cualsevol lo cuant s'adresa sa sardina.

Mes caient que es tranyari d'es botifarri idò bé, aquest perdulari a les clares y amb claró, tenim per seguradat que una nina que passava aquest bergant la cridava perque heu ves mes declarat.

Axó es sols una advertenci Pépet, que tas volém dà. Si un duro nobèt pots gastar t'escusas de presentà s'atota exa preferenci y sis fas tal indecensi és poble el te tayarà y llevó que? Pacient!

Un amich teu

EL TERRENO Enviam un telegrama «Es pensat d'es Castell y prometerem dades cosa que no feiem perque enlloc de penjar va esse penjada la s'en dugueren amb cotxo fins que cumplesta s'edad (ja no heu pagava) per resucitar a n'aquesta vida. E.P.D.M.

Però recordam que ella, (pobretat) exclama: «S'aficzen amb jo y ni ha tantes! Tenia rahó y per axó noltros nombrarem inspectora Na Barbara perque mos vijili es Bosch d'es Castell, carrerons, Son Paupada y desde S'Aigo Dolsa fins a n'ets Estats Units ella mos durà llista de las infringentes y també mos donarà datus referent a lo que li contesta sa bruixota de S'Aigo Dolsa cuant li fa ses cartes y ella diu: «El ma tench de fe men y qui era sa que deya dins Can Juanet: «Tirarà qui tendrà bò» qui es s'atolla que encalça ets homos y si heu fa bé l'obsequiarém amb lo que tant li espassa ses penas si en Codina te esistencia de seguros.

Y ja van dues vegades a ses tres, vendrán closades.

OLAMOUILL HI Comisió F. y P.

DE SA GARBIGA (SON SARDINA) Que ha passat per Can Luques? Tots fan comentaris y estranen de que la vieja el via d'expulsá, ell prengué es frot, però després l'ha enviat a demà y are que s'ha trobat a mitjan camí li diuen torna arrera y per teni bona ocasió va convià un parey de pollastres que ja les tenen y... grisos y per postres hey hagé molt de renou y etc. etc.

Si no evitan tals espectacles sortiran, tots es secrets y amb conjunt aquell guardia de café femenino...

Molt alerta joventetas ub avis vos vuy dona y apreniu de caminá y no anireu tan estretes.

Nota.—Suplicam a n'es Recò que arregli o fasse arreglat es rellotje que posà a n'es poble que en toca les deu dòna devés setante campanades, y si no l'arregla, un rellotje, l'arreglarà es foquifumé sonsardine.

No som sort

PERSONAL

DE PORIO CRISTO (MANACÓ) (Retrassat) Diumenje passat sa va celebrà sa festa-homenatge amb honor del doctò Badosa la qual va resultà un èxit apesar de que ni havia que volien que anàs malament.

S'única nota discordant va ésser enviat d'en Pere Pep per mantenir s'orde, el qual va ésser facturat tan pronta arribà allà, altre volte cap a Manacó, y si el senyó Pep no mos sap envia coses millós que no enviy res.

Ja estam cansats de Pepet y cansats d'en Pere-Pep un fà n'her s'altre fà fach sols per lluhi es basfona.

Un mariné d'anisa!

Imp. Roca, Ferrer y C. —Socorro. 92